

עמ"ת 15518/10/17 - מרדכי מג'ם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בירושלים

עמ"ת 17-10-15518 מג'ם(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט מרים אילני
עורך מרדכי מג'ם (עציר)
נגד מדינת ישראל
משבחה

החלטה

1. ערך על החלטת בית המשפט השלום (כב' השופט ד' גבאי ריכטר) מיום 25.9.2017 בתיק מ"ת 17-49271, בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

2. החלטת כב' השופט גבאי ריכטר נתנה לאחר שבועים 3.8.2017, קבעה כב' השופט ע' אבמן מולר, כי קיימות ראיות לכואורה לכך שהעורר ביצע את המעשים המוחשיים לו בכתב האישום.

3. נגד העורר הוגש כתב אישום המיחס לו 13 אישומים של התפרצויות לדירה בכונה לבצע גנבה וקשירת קשר לביצוע פשע. ב- 11 אישומים מתוך 13 האישומים הנ"ל יוכסה לעורר גם עבירות גנבה.

4. בכתב האישום מפורטים 11 אירועים בהם לכואורה הגיע העורר יחד עם אדם נוסף בשם יוסף אלימלך (להלן: אלימלך), לבitem של אנשים מבוגרים בני 70 ומעלה, ובתחבולה ותוך הסחת דעתם, פרצו לבitemם וגנבו כספים. על פי המתואר בכתב האישום, העורר ואלימלך היו מגיעים לבעלי המתלוננים ומציגים מצאכיהם הם מבקשים להרים תרומה בבית הכנסת באמצעותם. העורר ואלימלך היו מציגים למתלוננים שטר של 200 ל"נ, ומבקשים לתרום רק 100 ל"נ. לאחר שהמתלונן היה מחזיר להם שטר של 100 ל"נ כعودף, העורר או שותפו היה קורע אותו, מבקש שטר חדש, ומסיח את דעתו של המתלונן, שעיה שותפו מנצל את הזמן וgoneב כספים מבית המתלונן. לגבי שני האישומים הננספים, תואר ניסין להסיח את דעת המתלוננים באופן דומה, ומושא הצלicho, לא בוצעה גנבה.

5. בהחלטתו מצא בית המשפט كما כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת המוחשי לעורר. בית המשפט ציין כי המתלוננים השונים מפרטים שיטת פעולה דומה, וכי חלוקם מוסרים פרטיזניים שונים העונים לתיאורים של העורר ואלימלך, כגון תיאור פנים, מבנה גופו, קעקוע ייחודי שיש לאלימלך, ורכיב מזדה לבן, השיך לכואורה לעורר.

6. בית המשפט كما סקר חלק מן הראיות שבתיק החקירה וציין שאף שאין בכך כדי למצות את כל הראיות, אף אם בחלק מן האישומים קיימות ראיות עצמה פחותה מן האחרות, אין בכך כדי להשליך על

המכלול.

7. בכל הנוגע לעילת המעצר, קבע בית משפט קמא כי קיימת עילת מעצר בגין מסוכנות הנלמדת מטיב המיעשים המיחדים לעורר וכן מעברו הפלילי, כולל הרשעה בהפרת הוראה חוקית. עם זאת נאות לבחון חלופת מעצר לאחר קבלת تسקיר מאות שירות המבחן.

8. שירות המבחן סקר את עברו את העורר ואת ניסיונות הטיפול במהלך השנים וקבע כי קיים סיכון ממשמעותי למעורבות חוזרת במעשים פליליים וכי אף שהמפתחים שהוצעו מודעים לתקדים אין ביכולתם להשפיע השפעה משמעותית על התנהלות העורר לאורך זמן ולכן אין בפיקוחם כדי לצמצם את המסוכנות. בית המשפט קמא לא מצא לנכון לסתות מהמלצת שירות המבחן נוכח טיב המיעשים המיחדים לעורר וכן חלופת מעצר לאחר קבלת تسקיר מאות שירות המבחן.

9. העורר טוען כי קביעת בית המשפט קמא באשר לקיומן של ראיותلقואורה בקשר ל- 11 אישומים מתווך ה- 13, אינה נכונה. לטענתו רק לגבי אישומים מס' 8 - 12 יש ראיותلقואורה ואילו לגבי יתר האישומים, בית המשפט קמא יחס בטעות את הראיותلقואורה הקשורות את אלימלך, גם לעורר.

10. בכל הנוגע לאיושם מס' 5 ואיושם מס' 11, טוען העורר כי אין בנסיבות המתוארות בכתב האישום כדי לבסס עבירה של גניבה.

11. לטענת העורר, האpun שבו קשר בית משפט קמא את הראיות הנוגעות לאלימלך, עם העורר, הביא לכך שירות המבחן התרשם באופן מוטעה מן המסוכנות של העורר וכפועל יוצא, להורת העורר במעצר. לטענת העורר בשים לב לכך שנמצאו ראיותلقואורה רק לגבי שני אישומים, ולנוכח עבורי האישי הקשה של המשיב והעובדת שהמפתחים שהוצעו נמצאו נורמטיביים על ידי שירות המבחן, היה מקום לפחות לבחון חלופת של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הראיות בתיק וتسקיר שירות המבחן הגעתו למסקנה כי דין העורר להידחות וכי אין עילה להתערב בהחלטות של בית המשפט קמא.

13. באשר לקיומן של ראיותلقואורה, אין מחלוקת כי התשתית הריאיתית שהניחה המשיבה לפני בית משפט קמא מקימה את תשתית מספקת בכל הנוגע לאיושם מס' 8 ואיושם מס' 12. אין גם מחלוקת של ממש בנוגע לכך שהתשתיות שהונחה ביחס לאיושם מס' 11, הינה מספקתلقואורה לביסוס הטענות העובדיות המפורטות בו וכל שנטען על ידי העורר הוא כי בסופו של דבר לא בוצעה גניבה. בהקשר זה יוער כי באישום מס' 11, תוארה שיטה זהה לחלוטין לשיטה שתוארה ביחס ליתר האישומים, ולפיה העורר ואלימלך הגיעו לבית המתלונים, בקשר לתרום לבית כנסת, מסרו שטר של 200 ל"ג ובקשרו עודף של 100 ל"ג. מחומר הראיות עולהلقואורה כי העורר לא ביצע בסופו של יום את הגניבה ממשום שנוכח לדעת כי יש מצלמות במקום ומשום שהכללה של המתלונים הגיעו למקום.

14. בנסיבות אלו, בהן העורר אינו חולק על קיומן של ראיותلقואורה ביחס לשלווה אירופים, ובשים לב לחומרת המיעשים, ניתן חולשתם הקוגנטיבית של קשיים על ידי תחבולה ומרמה, הסיכון להסתפחות של

איורע אליהם, עברו הפלילי המכובד של העורר, והמליצה של שירות המבחן, בדיון הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. עוד יוער בהקשר זה, כי הערצת המסוכנות של שירות המבחן התייחסה לעברו של העורר ולאופיו, ולא לריבוי העבירות המียวחשות לעורר ولكن די באישומים שפורטו לעיל כדי להוותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה.

15. זאת ועוד, עיון בחומר החקירה מלמד כי קיימות ראיות לכואורה, המסייעות לצורך שלב זה של ההליך, הקשורות את העורר גם לאישומים נוספים המפורטים בכתב האישום.

16. כך, ביחס לאיושם מס' 3, הראיות בתיק החקירה מלמדות על כך שאף שהעורר לא הודה במעשה המוחש לו, אלא אלימלך הוא שהודה בכך (ובכך נראה כי נפלה טעות סופר בידי בית משפט קמא), העורר קשר את עצמו למקום האירוע. העובדה שהעורר קשר את עצמו למקום האירוע בתוספת התיאור של המתلون לפיה שניים אנשים היו מעורבים במעשה, די בכך כדי להקים תשתיית ראייתית לכואורה בנוגע לאיושם מס' 3.

17. כך גם בכל הנוגע לאיושם מס' 5, הוצגה תמונה של הרכב מזדה לבן בסמוך למקום האירוע והעורר אינם מכחיש כי הרכב שלו. ביחס לאיושם מס' 6 מתאר המתلون כי המעורבים נסעו ברכב לבן, וגם ביחס לאיושם מס' 7 יש תמונות של הרכב שהוא לכואורה של העורר. יש לזכור כי האירועים המתוארים התרחשו במקומות שונים בארץ, והימצאותו של הרכב של העורר בדיק באתרים המוקומות, והמועדים שבהם אירעו הפריצות, מגבירה בהחלטת את עצמת הראיות.

18. ביחס לאיושם מס' 9, בדיקון בבית משפט קמא הוצג סרטון שבו נראים העורר ואלימלך בסמוך לבית המתлонנים. העורר טוען כי התאריך במצולמות אינו מתאים ליום האירוע וכי המתлонנת לא זיהתה את העורר במסדר זהה. המשיבה טוענת כי יש תקלת בתאריך וכי אף שהמתлонנת לא זיהתה את העורר במסדר זהה היא לא שוללה את זההו אלא לא זכרה ואין לתמוה על כך לנוכח גילה. הטענות יובחנו בעת ניהול התקין העיקרי ואולם בשלב זה של ההליך, די بما שהוצג כדי להקים תשתיית ראייתית לכואורת.

19. לצד כל אלה יש לחזור ולהזכיר כי מדובר בדף פעולה זהה לחלווטן בכל האירועים המתוארים בכתב האישום ובכך יש לחזק מאוד את עצמת הראיות. העורר טוען כי יש פרשיה נוספת שבה העורר אינו מעורב ונטען לאותו דפוס פעולה ממש. אף אם נכון הדבר, יש עברינים נוספים הפועלים בצהורה דומה, אין בכך כדי להחליש את עצמת הראיות לצורך שלב זה של ההליך, כאשר הן נבחנות מכלול השלים.

20. לנוכח כל האמור, העורר נדחה.

21. בהסכמה הצדדים ההחלטה נתונה בהעדרם. המזכירות תעביר את ההחלטה לצדים ותודיע על כך גם טלפונית. תיק החקירה ישאר בלשכתו עד לאיסופו על ידי נציג מטעם המשיבה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ח, 19 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.